

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 16

Utgitt 25 april.

1921

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

13 april.

av 13 april

hvorved i forbindelse med skrivelse av 18 mars d. a. meddeles, at departementet fra idag av har ophevet utførselsforbudet for:

- Ull.
- Shoddy.
- Bomull.
- Kluter: gamle (filler).
- Ullgarn.
- Bomullsgarn.
- Silke og halvsilkevarer.
- Ulle varer.
- Bomullsvarer.
- Lin-, hamp og jutevarer.
- Filt og presseduk.
- Huder.
- Kalveskinn.
- Saueskinn.
- Gjeteskin.
- Rensdyrskinn.
- Elghuder.
- Lær.
- Skomakerarbeide.
- Svovlkis.
- Kobberholdig kisavbrand.

18 april.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 18 april,

hvorefter i medhold av kongelig resolusjon av 11 juni 1919 bestemmes, at Statens enerett til innførsel av korn og melvarer, fastsatt ved kongelig resolusjon av 19 oktober 1917, opheves, forsåvidt angår Hvete-
pudder.

19 april.

Skrivelse fra Handelsdepartementet

av 19 april,

hvorefter Lofot-opsynet er hevet 23 april.

22 april.

Kongelig kunngjørelse

om stempelavgift til statskassen fra 1 juli 1921 av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 14 april d. a. fattet følgende beslutning:

Fra 1 juli 1921 skal til statskassen erlegges stempelavgift av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk efter følgende satser:

A. Av cigarer:

Kr. 0,40	pr. 100	stykker	av verdi	.	.	inntil kr.	3,00
» 0,80	»	—	—	over kr.	3,00	»	5,00
» 1,20	»	—	—	»	5,00	»	7,00
» 1,60	»	—	—	»	7,00	»	9,00
» 2,00	»	—	—	»	9,00	»	11,00
» 2,40	»	—	—	»	11,00	»	13,00
» 2,80	»	—	—	»	13,00	»	15,00
» 3,60	»	—	—	»	15,00	»	20,00
» 4,80	»	—	—	»	20,00	»	25,00
» 6,00	»	—	—	»	25,00	»	30,00
» 8,00	»	—	—	»	30,00	»	40,00

med et tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykker for hver kr. 10,00 eller del derav, hvormed disses verdi overstiger kr. 40,00.

B. Av cigaretter:

22 april.

Kr. 0,20 pr. 100 stykker av verdi	inntil kr. 1,50
» 0,40 » — — — — — over kr. 1,50 —	» 2,50
» 0,60 » — — — — — » 2,50 —	» 3,50
» 0,80 » — — — — — » 3,50 —	» 4,50
» 1,20 » — — — — — » 4,50 —	» 6,00
» 1,60 » — — — — — » 6,00 —	» 8,00

med et tillegg av kr. 0,40 pr. 100 stykker for hver kr. 2,00 eller del derav, hvormed disses verdi overstiger kr. 8,00.

C. Av cigaretthylser:

Kr. 0,40 pr. 100 stykker eller del derav.

D. Av snus:

Kr. 0,10 pr. 50 gram av pakningens innhold eller del derav.

E. Av røketobakk, karvet skråtobakk herfra undtatt:

Kr. 0,12 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgift iberegnet, utgjør fra og med kr. 1,02 inntil kr. 1,50

Kr. 0,16 » — — — — — over	kr. 1,50 —	» 2,00
» 0,24 » — — — — — —	» 2,00 —	» 2,50
» 0,32 » — — — — — —	» 2,50 —	» 3,00
» 0,40 » — — — — — —	» 3,00 —	» 3,50
» 0,48 » — — — — — —	» 3,50 —	» 4,00

med et tillegg av kr. 0,08 pr. netto 100 gram for hver kr. 0,50 eller del derav, hvormed detaljprisen overstiger kr. 4,00.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å tilstå stempelavgiftsfrihet for røketobakker, hvis pris pr. 100 gram uten stempelavgift ikke overstiger kr. 1,80.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 22 april 1921.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.
(L. S.)

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

22 april.

Kongelig resolusjon

av 22 april.

Nedenstående av herredsstyret for Stryn herred, Sogn og Fjordane fylke, den 25 november 1920 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899:

§ 1. I Stryn herad er det forbode aa selja tobak til born under 15 aar, anten so salet gjeld barnet sjølv eller andre. Eit barn kan likevel faa kjøpa tobak til vaksne, dersom det hev med seg skriv og dagsett fullmagt fraa eit av foreldri eller fyresetti og fullmagti segjer kor mykje kjøpet gjeld.

§ 2. Det er likeins forbode aa kjøpa tobak i nokor form til bruk for eller etter oppmoding av born under 15 aar og aa gjeva slike born tobak til gaave, laan, i byte eller i vederlag for arbeid eller personlige tenestor.

§ 3. Tenestemenn av politiet kan taka fraa born under 15 aar den tobak, pipe, munnstykke eller liknande, som barnet hev og brukar paa offentleg veg, plass, i lags- og samlingshus eller paa andre offentlege stader. Desse ting vert aa gjeva til barnet sine foreldre eller fyresette, som samstundes faar melding um det som er gjort.

§ 4. Brot paa desse fyresegnør vert straffa med bøter i samhøve med lovi.

22 april.

Kongelig resolusjon

av 22 april.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredstyret for Askim herred, Østfold fylke, den 10 desember 1920 og 11 februar 1921 vedtatt beslutning om en ny § 4 a i de ved kongelig resolusjon av 17 oktober 1894, jfr. kongelig resolusjon av 3 juni 1913, stadfestede politivedtekter for herredet. —

Den nye § 4 a blir sålydende:

»Ingen kan ta holdeplass med automobil for skyss innen Askim herred uten bevilling av politiet. For å erholde sådan bevilling må enhver bilkjører underkaste sig de av herredsstyret til enhver tid fastsatte regler«.

Kongelig resolusjon

22 april.

av 22 april.

Endel forandringer i §§ 6, 7, 12 og 17 i de ved kongelig resolusjon av 31 mai 1918 fastsatte forskrifter for bemanning av norske skib bifalles, hvorefter de nevnte paragrafer kommer til å lyde:

§ 6.

For damp- og motorskib i utenriks fart skal antallet av matroser, lettmatroser og jongmenn eller dekksgutter minst være som for skrevet i nedenstående skala:

I. På skib uten passagercertifikat.

Tonns brutto		Matroser	Lettmatroser	Jongmenn eller dekksgutter
Over 200	men ikke over 350	2	2	—
» 350	—»— 700	3	1	1
» 700	—»— 1 000	3	2	1
» 1 000	—»— 2 000	4	2	1
» 2 000	—»— 3 000	4	2	2
» 3 000	—»— 4 000	5	2	2
» 4 000	—»— 5 000	5	3	2
» 5 000	—»— 6 000	6	3	2
» 6 000	—»— 7 000	6	4	2

På skib over 7 000 tonns bruttodirektighet blir hertil å føie en matros for hver 1 000 tonns. Av det samlede antall menn skal halvdelen være matroser. Hvor der fremkommer ulike tall, skal den overskytende mann være matros.

II. På skib med passagercertifikat.

Det i post I fastsatte antall matroser, lettmatroser, jongmenn eller dekksgutter blir å forøke med minst 15 pct., dog minst med en mann. En brøkkdel på $\frac{1}{2}$ og derover regnes for en hel. Når der kun gjøres tillegg av 1 mann, skal denne være matros. Blir tillegget 2 eller flere menn, skal minst en mann være matros, men de øvrige kan være lettmatroser.

§ 7.

Ethvert damp- og motorskib over 300 t. br. i fart på den norske kyst, Sveriges vestkyst til Ystad, Kattegat og Belterne, må, hvis der skal passeres strekning, hvor den ubeskyt-

22 april. tede åpning mot havet er over 8 kvartmil, ha samme antall matroser, lettmatroser, jongmenn eller dekksgutter, som bestemt i § 6 for tilsvarende fart utenriks. Hvis skibet efter sin størrelse skal ha båtsmann i utenriks fart (§ 4) forøkes antallet med 1 matros eller lettmatros.

§ 12.

Fyrbøternes og kullempernes minste antall bestemmes således:

Der skal være 1 fyrbøter for hver $3\frac{1}{2}$ tonns — i tropisk farvann 3 tonns — kullforbruk pr. døgn. Er der 7 eller flere fyrganger, bestemmes fyrbøternes antall efter antallet av fyrganger, således at der skal være minst 1 fyrbøter for hver 4 fyrganger på hver vakt. Dog skal der i alle skib med over 16 timers fart eller med over 7 tonns kullforbruk pr. døgn være minst 3 fyrbøtere.

Hvis der ved beregningen av fyrbøternes antall efter kullforbruket fremkommer brøkkdel under en halv, medregnes den ikke.

Blir antallet av fyrbøtere på skib med 7—10 fyrganger, beregnet efter skibets kullforbruk som foran foreskrevet for skib med under 7 fyrganger, større enn beregnet efter antallet av fyrganger, fastsetter sjøfartsdirektøren antallet av fyrbøtere, dog ikke til over det antall, som fremkommer ved beregning efter kullforbruket.

På skib med kullforbruk over 8, men ikke over 18 tonns pr. døgn, utkreves en kullempere. For kullforbruk over 18 tonns pr. døgn utkreves videre en lempere for hver overskytende 10 tonns eller del derav.

Hvis ovenstående beregningsmåte for et skib leder til en forminskelse av det ved bemanningsskalaens utferdigelse ansatte antall fyrbøtere eller kullempere eller leder til ansettelse av et unødig stort antall fyrbøtere eller kullempere, kan sjøfartsdirektøren fastsette, hvor mange fyrbøtere eller kullempere der skal være.

Kullforbruket beregnes efter vekten av den kullsort, som vedkommende skib regelmessig bruker. Hvor forbruket ikke kan beregnes på denne måte, legges forbruket av beste Waleske bunkers med et tillegg av 20 pet. til grunn for fyrbetjeningens antall, uansett om kull av en ringere kvalitet leilighetsvis anvendes, og kullforbruket derved forøkes.

Inntil sikre opgaver med hensyn til et skibs kullforbruk foreligger, blir dette å fastsette på grunnlag av den beregnede indikerte hestekraft redusert med 20 pet. og kullforbruket pr. beregnet ind. h.k. pr. time å fastsette efter skala approbert av sjøfartsdirektøren.

§ 17.

22 april.

Foranstående bestemmelser kommer ikke til anvendelse på fiske- og fangstfartøier eller på andre fartøier, som er bygget eller utrustet for særskilte formål, såsom bjergning, isbrytning, slepning m. v.

Inntil videre og såfremt det henset til vedkommende fartøis sjødyktighet anses forsvarlig, kan sjøfartsdirektøren dispensere fra skalaens bestemmelser for fiskefartøier for en eller flere reiser til transport av fersk fisk til utlandet.

Kongelig resolusjon

22 april.

av 22 april.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Buskerud fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

Kongelig resolusjon

22 april.

av 22 april.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at jakttiden for elg innen Vestfold fylke settes til tiden fra og med 26 til og med 30 september.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1925.

Kongelig resolusjon

22 april.

av 22 april.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at den i samme lovs § 13 for tiur og orrhane bestemte jakttid om våren (fra 15—31 mai) for Telemark fylkes vedkommende forandres til tiden fra og med 5 til og med 21 mai.

Denne bestemmelse trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1925.

22 april.

Kongelig resolusjon

av 22 april.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Aust-Agder fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1925.

22 april.

Kongelig resolusjon

av 22 april.

I henhold til §§ 6, 7 og 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Sarpsborg bystyres beslutning av 1 februar 1921 angående en reguleringsplan for Grotterødløkken samt angående tilleggsbestemmelser til bygningsloven for nevnte strøk, for de sistes vedkommende i den i departementets foredrag av 22 april 1921 omhandlede form, hvorefter tilleggsbestemmelsene blir sålydende:

»I det strøk av Sarpsborg, som begrenses av Alf Erlingsøns gate, Dronningens gate, Korsgaten, Follogaten, Thorsbekk-gaten, Thorsbekken til Sannesund, Stolpebakken, Sannesund terrasse og gaten mellom kvartal 206 og 209 skal bebyggelsen være villamessig. Synlige brandgavler må ikke opføres, hvorfor husene må bygges frittliggende med fasade til alle kanter. Til Storgaten mellom Ganger Rolfs plass og Eidsvolls plass samt rundt disse plasser skal der dog anordnes rekkebebyggelse med hus av 2-etasjers høide«.

22 april.

Kongelig resolusjon

av 22 april.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 19, 2net ledd, bestemmes, at den største tillatte hastighet for kjøring med motorvogner og motorcykler i de bymessig bebyggede strøk i Aker og Bærum herredet inntil videre forhøies fra 15 til 24 kilometer i timen.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

22 april.

av 22 april.

I henhold til lov av 31 desember 1920 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Holmestrand bystyres beslutning av 14 mars 1921 om forhøielse av havnefogedpengene og tonnasjeavgiften (havnelovens §§ 16 og 29) med 50 procent og tollprocenten (havnelovens § 28) med 100 procent.

Kongelig resolusjon

22 april.

av 22 april.

I henhold til lov av 31 desember 1920 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Tvedestrand bystyres beslutning av 10 mars 1921 om forhøielse til det dobbelte av de havneavgifter, som i henhold til havnelovens §§ 16, 28 og 29 hittil har vært opkrevet i Tvedestrand.

Kongelig resolusjon

22 april.

av 22 april.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfestelse på de av Notodden bystyre i møte den 8 mars d. å. besluttede vedtekter for taksering til eiendomsskatt av de faste eiendommer i kjøpstaden, undtagen forsåvidt angår siste punktum i § 2, sålydende:

»Bystyret kan bestemme forskjellig skattøre på ubebyggede og bebyggede grunneiendommer«.

§ 1.

Eiendomsskatt utlignes på de faste eiendommer i Notodden, hvad enten disse måtte bestå av bygninger med tilliggende grunn eller ubebyggede grunneiendommer som haver, løkker, vannfall, industri- eller anlegg, lasteoplags- eller arbeidstomter, brygger, verfter og deslike. Undtagelse herfra danner kun de eiendommer, som ifølge lov eller bystyrets beslutninger er tilkjent skattefrihet. (Byskattelovens paragrafer 3, 7 og 8).

§ 2.

Skattørets størrelse fastsettes årlig av bystyret innenfor den i byskattelovens paragraf 2 bestemte grense.

22 april.

§ 3.

Til optagelse av almindelige skattetakster over byens faste eiendommer velger bystyret en nevnd på 3 medlemmer med 3 varamenn for 3 år ad gangen.

Formannskapet beskikker et av nevndens medlemmer som takstbestyrer. Protokollfører opnevnes av formannskap, såfremt det finnes fornødent.

§ 4.

Bestyrerne forestår takstene og har å gi de nærmere forskrifter og å påse arbeidets fremme under iakttagelse av den gjeldende vedtekt.

§ 5.

Hver enkelt eiendom befares, gjennomgås i sin helhet og takseres.

§ 6.

Har nogen av nevndens medlemmer forfall, meldes dette i betimelig tid til formannen, der innkaller varamann.

Likeså tilkalles varamann, når verdsettelsen angår eiendom, som tilhører en takstmann eller hans beslektede i rett op eller nedstigende linje eller i sidelinje så nær som søskenbarn eller likeså nær besvogret.

Ei heller kan takstmann delta i vurdering av eiendom, tilhørende aksjeselskap, eller interessentskap, hvori han selv er aksjonær, direksjonsmedlem eller er ansatt i vedkommende bedrift.

Har bestyreren forfall, eller er han inhabil, forretter et av nevndens faste medlemmer som formann.

Denne paragraf gjelder også for overtakstmenn.

§ 7.

Bestyreren fører:

- a) protokoll, hvori samtlige takstforretninger innføres i sin helhet.
- b) protokoll, hvori takstene innføres på en oversiktlig måte.

Den under punkt b omhandlede protokoll fører undertakstnevndens formann a jour hvert år i betimelig tid, før eiendoms-skattberegningen skal utferdiges.

§ 8.

Når en eiendom består både av bebygget og ubebygget grunn, skal sammen med bygningen verdsettes den tomt, hvorpå den er opført, samt det til bygningen hørende gårdsrum og annen ubebygget grunn, som ikke hensiktsmessig kan anvendes til særskilt bebyggelse, men efter sin beskaffenhet og utstrekning vesentlig kun kommer i betraktning som tilbehør til bygningen.

Den øvrige ubebyggede del av eiendommen verdsettes særskilt.

Enhver eiendom skal alltid verdsettes til og med 100 del- 22 april.
lige antall kroner.

§ 9.

Bebygget eiendom verdsettes til, hvad den under hensyn til dens beskaffenhet, anvendelighet og beliggenhet antas å kunne avhendes for under sedvanlige omsetningsforhold ved fritt salg.

(Ved enhver takst anføres til protokollen ved siden av verdsettelsen av den samlede eiendom den antatte grunnverdi, den bebyggede tomt eller den iøvrig sammen med bebyggelsen takserte grunn.

§ 10.

Ubebygget grunn takseres under hensyn til beliggenhet og beskaffenhet, adgang til regningssvarende bebyggelse, bortleie eller omsetningsforhold ved salg samt til den inntekt, eieren har av eller kan påregnes å ha av grunnen.

§ 11.

Når skjønsmennene for verdsettelsens skyld finner det nødvendig, kan eiendommen av formannskapet foranstaltet opmålt på kommunens bekostning.

§ 12.

Hvor en eiendoms verdi finnes øket eller forringet som følge av en servitutt, blir servituttens kapitaliserte verdi å tillegge eller fratrekke i taksten (og anmerkning derom å gjøre i protokollen.

§ 13.

Når arbeidet med takstenes avholdelse er avsluttet, utlegges taksten til almindelig eftersyn i 3 uker, innen hvis forløp overtakst for tilfelle må være forlangt av formannskapet eller vedkommende grunneier.

(Overtaksten utføres av 6 menn, som tillikemed 3 varamenn velges av bystyret for 3 år ad gangen.

Formannskapet beskikker en av kommisjonens medlemmer som formann.

Begjæring om overtakst inngis til overtakstkommisjonens formann, som besørger taksten avholdt.

§ 14.

Til foretagelse av omverdsettelse i tiden mellom de almindelige skattetakster fungerer de valgte takst- og overtakstmenn. Begjæring om overtakst må være innsendt til overtakstnevndens formann innen 3 uker efter undertakstens avholdelse.

22 april. Ved omverdsettelse blir såvidt mulig å iaktta, at eiendommen takseres efter samme målestokk, som er benyttet ved siste almindelige verdsettelse.

Forøvrig kommer reglene for almindelige verdsettelse til anvendelse.

§ 15.

Når omverdsettelse i henhold til skattelovens paragraf 4 skal finne sted, såsom når der er opført nye bygninger, eller når eiendommen er delt, plikter eieren å gjøre innberetning til formannskapet, såsnart den omstendighet, som begrunner omverdsettelsen, er inntrått.

§ 16.

Den forandring i eiendomsskatten, som blir en følge av en eiendoms forandrede takstverdi, inntrer nærmest påfølgende 1. juli efter undertakstens avholdelse.

§ 17.

På forlangende av skjønsmennene eller takstutvalgets formann skal såvel eier som bestyrer være forpliktet til å meddele opplysning om eiendommens eller bedriftens benyttelse, kostende og leieinntekt eller avkastning samt andre opplysninger, som forlanges av hensyn til taksten. Vegrer nogen av dem sig for å meddele opplysning eller meddeler han uriktig eller villledende opplysning, straffes han med bøter (jfr. straffelovens paragraf 339 og 404).

§ 18.

Offentlige og kommunale myndigheter og tjenestemenn er forpliktet til på forlangende snarest mulig å meddele takstnevndene alle de opplysninger, som ønskes i anledning verdsettelsen og for å holde takstprotokollen a jour.

§ 19.

Omkostningene ved verdsettelsen utredes som omhandlet i byskattelovens § 4.

Godtgjørelsen til skjønsmennene og de sakkyndige konsulenter fastsettes av borgermester og formannskap.

§ 20.

Såfremt takstutvalgene i enkelte tilfelle finner å ha behov for sakkyndige konsulenter, skal formannskapet opnevne sådanne.

Utgiver: Byråchef Young.